

Drahí bratia a sestry,

po tieto dni sa mesto a farnosť Ružomberok stali centrom prežívania jubilejného roka nielen v našej Spišskej diecéze, ale celej našej vlasti. Eucharistický kongres pritiahol pozornosť celého Slovenska na Ružomberok. Dokazuje to aj tá skutočnosť, že po tieto dni sú tu prítomní veriaci nielen z našej diecézy, ale aj z iných častí Slovenska. Vitajte v Ružomberku, spolubratia kňazi aj vy, drahí bratia a sestry v Kristovi!

V úvode sa chcem poďakovať najmä tebe, pán dekan Dušan, Tvojím pánom kaplánom a ďalším horlivým spolupracovníkom vo farnosti, ktorí ste už od septembra minulého roka začali duchovnú prípravu na toto vzácne podujatie. Moje poďakovanie v tejto chvíli smeruje aj vedeniu mesta Ružomberok, pánovi primátorovi a jeho spolupracovníkom, mestskej i štátnej polícii a všetkým občianskym zložkám, ktorí ste ochotne a s nadšením nápomocní pri tomto sviatku našej Spišskej diecézy.

Moje poďakovanie vyjadrujem spolubratom kňazom, pretože celý rok sme sa usilovali oživovať eucharistickú úctu v našich farnostiach, konajú sa pravidelné adorácie, prebiehajú Večery milosrdenstva a v posledných dňoch sme sa pripravili na tento kongres eucharistickými procesiami. Ďakujem za Vašu horlivosť pre Pána a pre Boží ľud. Naše kňazstvo je bytostne spojené s Eucharistiou, ktorej nie sme iba vysluhovatelia, ale predovšetkým služobníci. Stali sme sa priateľmi a učeníkmi Ježiša Krista, ktorý nás povolal, aby sme slúžili jeho bratom a sestrám s radosťou a prvotnou láskou, ktorú sme zakúsili, keď nás povolal za kňazov.

Všetci si ešte pamätáme situáciu, keď naša krajina a celý svet bola zasiahnutá pandémiou COVID. Spomeňme si na zatvorené chrámy, a predovšetkým našu veľkú túžbu zúčastňovať sa svätej omše. Zrazu sme pocítili to, čo vyjadruje žalmista slovami: *„Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa, tak moja duša, Bože, túži po tebe!“* (Ž 42). Máme rovnako tento hlad a smäd po Ježišovi Kristovi? To je význam tohto kongresu, aby nás vyrušil, aby nám nezovšednela Ježišova prítomnosť, aby nám nevyhasla túžba – hlad a smäd po Ježišovom Kristovi, ktorý sa nám dáva pod spôsobom chleba a vína. Pýtajme sa sami seba, či aj my môžeme povedať s mučeníkmi zo 4. storočia v Tunisku, ktorí pred žalobcom, ktorí ich obvinili, že sa každú nedeľu schádzajú na slávení svätej omše odpovedali: *„Sine dominico non possumus“*, nemôžeme jestvovať ako kresťania bez nedeľnej eucharistie. Ale ani náš Pán Ježiš neslávil poslednú večeru osamote. To je snaha Zlého, oddeliť kresťana od Krista, oddeliť kresťana od

Eucharistie. A robí to rôznymi spôsobmi. Spomeňme si, koľko lákadiel nám ponúka tento svet, aby nám odtiahol od nedeľnej svätej omše. S pokorou dnes vyznávame a odprosujeme, že sa mu to neraz darí. Stačí horšie počasie, stačí ponuka v obchodných centrách a eucharistické stretnutie s Ježišom v Eucharistii zameníme za zľavu či výpredaj v obchode.

Máte tú skúsenosť, keď ste šli okolo nejakej pekárne a zacítili ste príjemnú vôňu pečeného chleba? Bratia a sestry, aj toto je význam Eucharistie. Keď sme boli v kostole na svätom prijímaní, keď sme sa zastavili v chráme na poklonu Sviatosti Oltárnej alebo sme zostali adoráciu, aby potom sme voňali Ježišom Kristom. Pán Ježiš je chlieb z neba. Preto ho prijímame, aby sme okolo seba šírili ľúbeznu vôňu eucharistického Krista. Aká príjemná je vôňa chleba. Aká príjemná je vôňa chleba, ktorý zostúpil z neba, Ježiša Krista. Voňajme eucharistickým chlebom, ktorým je Živý Ježiš Kristus! Spomeňme si na krásne prirovnanie, keď o niekom povieme: „Je dobrý ako chlieb.“ „Je dobrý ako kus chleba!“ alebo „Ten by sa ti rozdal ako chlieb“. Bratia a sestry, to je odkaz na eucharistického Krista, ktorý je takto dobrý a láskavý. Dnes sme tu, lebo sa chceme učiť tejto Jeho добрote. Byť dobrý ako chlieb, byť dobrý ako Ježiš Kristus!

Eucharistia sa vždy uskutočňuje okolo stola, tzn. okolo oltára, kde sa kladie chlieb a víno, ktoré kňaz mocou Ducha Svätého premieňa na Telo a Krv Ježiša Krista. Je to odkaz pre nás, aby sme vytvárali rodinu, ktorá sa schádza okolo stola, ako je tomu v našich domácnostiach. Pri svätej omši počas premenenia sa hovoria slová: „lámal a dával“. Boží Syn nás učí, aby sme ho zdieľali s inými, aby sme hovorili o našej viere, svedčili radostným spôsobom, že sme rodina bratov a sestier, aby sme zdieľali navzájom naše radosti i bolesti, naše nádeje. Vytvárajme eucharistickú rodinu v našej diecéze a na našom milovanom Slovensku. Bratia a sestry, nech nás Eucharistia – skutočne prítomný Ježiš medzi nami premieňa v radostných svedkov jeho evanjelia, nech naše farnosti a spoločenstvá sú radostnými rodinami, v ktorých vonia cez naše Životy Živý Ježiš Kristus! Amen.